

ZARZĄDZENIE

Dnia 3 grudnia 2024 r.

Sędzia Sądu Najwyższego Wiesław Kozielowicz, w związku z pismem skazanego J.O. z dnia 22 kwietnia 2014 r., potraktowanego jako sygnalizacja (art. 9 § 2 k.p.k.), w przedmiocie potrzeby wznowienia z urzędu postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt II AKa 344/21, częściowo zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 2 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 14/21, nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie wskazanego wyżej postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W myśl art. 542 § 3 k.p.k. uchybienia ujęte w art. 439 § 1 k.p.k. stanowią przyczyny wznowienia postępowania karnego z urzędu, przy czym wznowienie postępowania jedynie z powodów określonych w art. 439 § 1 pkt 9 - 11 k.p.k. może nastąpić tylko na korzyść skazanego. W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do podjęcia działań z urzędu przez Sąd Najwyższy w przedmiocie wznowienia postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 2022 r., sygn. akt II AKa 344/21, częściowo zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 2 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 14/21.

Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2024 r., sygn. akt V KO 19/24, odmówił przyjęcia wniosku J.O. o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 2022 r., sygn. akt II AKa 344/21, częściowo zmieniającym wyrok Sądu

Okręgowego w Płocku z dnia 2 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 14/21, a to z powodu jego oczywistej bezzasadności. Argumentacja z pisma skazanego J.O. z dnia 22 kwietnia 2014 r., dotycząca potrzeby wznowienia postępowania na wniosek strony, była już rozważona przez Sąd Najwyższy w sprawie oznaczonej sygnaturą V KO 19/24.

Natomiast po analizie treści pisma skazanego J.O. z dnia 22 kwietnia 2014 r., pod kątem oceny czy zaistniało, w realiach sprawy o sygn. akt II AKa 344/21 Sądu Apelacyjnego w Łodzi, uchybienie z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., nie można przyjąć, że ma miejsce takie uchybienie. Otóż według przepisu art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., bezwzględny powód odwoławczy, dający podstawę do wznowienia z urzędu postępowania karnego, zachodzi jedynie wtedy, gdy sąd niższego rzędu, orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu. Innymi słowy jedynie wówczas, gdy sąd rejonowy orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu okręgowego lub sąd okręgowy orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu apelacyjnego. Wskazany w tym przepisie bezwzględny powód odwoławczy nie istnieje, gdy np. w wyniku błędu, sąd wyższego rzędu, czyli sąd okręgowy, orzeknie w sprawie należącej do właściwości rzeczowej sądu niższego rzędu, czyli sądu rejonowego.

W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, zam. OSNKW 2005, z. 6, poz. 48, wyrażono pogląd, że w postępowaniu o wznowienie postępowania, istnieje zawsze możliwość wykorzystania inicjatywy stron w celu usunięcia rzeczywistych uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. Pełne zastosowanie znajduje tu instytucja przewidziana w art. 9 § 2 k.p.k., umożliwiająca stronie wystąpienie z wnioskiem (sygnalizacją) o dokonanie czynności z urzędu. Ta inicjatywa, w razie potwierdzenia zaistnienia wskazanego uchybienia, może prowadzić do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego, zaś w braku zaistnienia uchybienia skutkującego obowiązkiem wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego, nie wymaga wydania orzeczenia stwierdzającego, że wskazywana w sygnalizacji usterka nie występuje.

W realiach niniejszej sprawy można byłoby zatem poprzestać jedynie na pisemnym poinformowaniu skazanego J.O. o braku podstaw do wszczęcia

postępowania wznowieniowego z urzędu, jednakże za celowe uznano decyzję o braku prawnych podstaw do wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu podjąć w formie niezaskarżalnego zarządzenia.

[WB]

[a!]